

Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský a primas český

Pastýřský list pro Slavnost Zmrtvýchvstání Páně 2025

Drazí bratři a sestry,

spolu s Kristem jsme o Velkém pátku vstoupili do Kristovy vykupitelské oběti a dnes jsme naplněni radostí z jeho vítězství nad smrtí i nad hříchem, který je už od Adama příčinou smrti. Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá. Smrt nad ním už vládu nemá. Kristovo vítězství je však i naše vítězství. My jsme uvěřili, že pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu. To posiluje naši naději a rozmnožuje radost, kterou si nemůžeme nechat pro sebe. Jako zmrtvýchvstalý Kristus vyzval učedníky, ženy i muže, apoštoly i velký zástup věřících, kterému se zjevil, aby si tuto zkušenost nenechali pro sebe, ale roznesli tuto zprávu do celého světa, tak dnes posílá i nás jako hlasatele radosti a naděje do dnešního světa.

Nejde o ledajakou radost. Jde o radost z vítězství Krista. O radost z nabídky účasti na jeho vítězství všem lidem. Tehdejší učedníci svůj úkol splnili. Za tu dobu se radostná zpráva dostala k miliardám lidí včetně těch, kteří byli o těchto svátcích v našich chrámech pokřtěni. Ale stále je kolem nás mnoho těch, kteří na toto poselství teprve čekají.

I nám jsou určena jeho slova: Jděte, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. To není malý úkol a je stanoven i postup. My nemáme sedět doma a čekat, až někdo přijde a zeptá se nás. Máme aktivně vyjít za lidmi a získat je za učedníky. Ano, správně domýšlíte, že získat neznamená přesvědčit argumenty nebo udolat svou neodbytností. Znamená to probudit sympatie a zájem. Ale ne o nás, nýbrž o Krista a jeho poselství, o jeho nabízený dar. Bylo by skvělé, kdybychom se dokázali tak sjednotit s Kristem, že by z nás vyzařovala jeho radost. Kdyby lidé mohli skrze nás zakusit jeho osobní lásku a zájem. Kdyby naše radost a naděje byly tak nakažlivé, že by naplnily i lidi kolem nás.

Zdá se vám to přehnané či nadlidské? Přehnané to nebude, když to žádá sám Ježíš. Nadlidské to jistě bude, ale my nemusíme spoléhat jen na své lidské síly a schopnosti. Ježíš počítal s tím, že nás takový úkol bude přesahovat. Proto nás ujistil: Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa! A všimněte si, že nezapomněl zdůraznit: Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Netřeba se bát. Když budeme plnit jeho přání, on, Všemohoucí, bude s námi. Bude působit v nás a skrze nás. My budeme nástrojem mocného Boha.

Je úžasné, že všemohoucí Bůh s námi počítá, že nás chce potřebovat, že své dílo dělá závislým na naší spolupráci. Bere nás za své spolupracovníky. On, Všemohoucí, se už při stvoření světa rozhodl omezit svou božskou moc, když dal člověku svobodu, svobodu stát na jeho straně, nebo se stavět proti němu. On ukázal, že chce potřebovat člověka i k svému největšímu dílu, jakým je vykoupení. On pokorně čekal

na ANO vesnické dívky z Nazareta a riskoval, že může být odmítnut. On ukázal, jak si člověka váží. Kdo je člověk v jeho očích. A podobně touží přivést ke spáse všechny lidi světa. Chce, aby každý člověk mohl poznat jeho lásku a získat naději. Aby každý člověk mohl dosáhnout nekonečné blaženosti v nebi, kde má od něj už připravené místo.

K tomu úkolu se rozhodl pozvat za spolupracovníky i nás. Podívejme se v duchu na své příbuzné a přátele, děti a vnuky, spolužáky a kamarády, sousedy a spolupracovníky a představme si, že i jim chce Pán Ježíš nabídnout plody své kalvárské oběti a účast na velikonoční radosti. Nejsme pro některé z nich téměř jedinými, skrze které by je chtěl získat a obdarovat?

Získané a pokřtěné máme naučit všechno, co nám Ježíš přikázal. Potřebují znát Evangelium i Katechismus, aby se dovedli správně orientovat v dnešním světě. Jděte a uče, je úkol pro všechny pokřtěné.

Letošní Velikonoce slavíme v mimořádné době, v milostivém roce. V něm nám Bůh nabízí velké dary svého milosrdenství a zve nás, abychom se zapojili do Božího díla uzdravení světa. Připomeňme si ještě slova papeže Františka z listu, kterým Svatý rok vyhlásil: Životní bouře nás nikdy nepřemohou, protože jsme zakotveni v naději na milost, která nás uschopňuje k tomu, abychom žili v Kristu a překonali hřích, strach a smrt. Tato naděje je daleko větší než to, co nám může přinášet každodenní uspokojení a co může zlepšovat podmínky našeho života. Tato naděje nás přenáší přes zkoušky, kterým jsme podrobováni, a povzbuzuje nás, abychom šli dál, aniž bychom z očí ztráceli velikost cíle, ke kterému jsme povoláni, cíle, kterým je nebe.

Ano, všichni máme veliký cíl, kterým je nebe. Ale tam se nemůžeme dostat sami, když máme úkol pomoci do nebe i dalším. Máme úkol šířit velikonoční radost z Kristova vítězství a naději na štěstí bez konce. Čím více naděje a radosti rozdáme, tím více jí budeme mít.

Bohatou účast na radosti z Kristova vítězství i z poslání svědčit o křesťanské naději každému z vás ze srdce přeje

arcibiskup Jan

P.S. Přečtěte o Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně místo homilie.